

דיאלה אשכוזי איזון חוזר

קל חוסר כוונותיהם של "שלום עכשיו" נתן... הישראלים מתעקשים להגדיר את עצמם... "ציונים". אך עוקפים את מחסום השפה?...

עשרים שנה אחרי שהארם הראשון טס לירח, 93 אלף איש מצטופפים בתור... הטיסות לירח של פאן אמריקאן? לא, לא, לא... עדיין לוח זמנים, אבל נמטר שאין אף... ישראלי ברשימה. אולי הגויים כבר... מתגודדים על מקום לירח, היהודים עדיין... נאכפים על מקום תחת השמש.

מי שרוצה להיות עם יר על הדפוס של... היד על הרקע במסדר החקלאות, להכיר... מקרוב את השלימות המהירות של שר... החקלאות כדעו — עליו לציין בחדשות... החקלאות. דו־שבועון זה, גרוש במידע, מדווח לנו שהשר ירד לערבה לריקוד בוק. בו במקום, החליט לאמץ תוכנית ליישב... 50,000 יהודים בערבה; את מחציתם יישיב... באוסטרליה להתפרנס מ"הרוקים" מרשרי... שים. את המחצית השנייה, השר יפזר בדרך... אילת, להתפרנס מתיירות, תעשייה, שרר... תי רכבים וחקלאות. חקלאות אמרנו?

על עמוס עוז, מטובי סופרנו, הקב"ט... כקציעות לא שמע, לכן פסל את ספרו. פה... ושם בארץ ישראל. את בועז עברון, מטובי... בעלי הסדר ב"רף הארום", אינו מכיר, לכן... אישר את ספרו, החשבון הלאומי. מתגנב... החשבון הקב"ט סבר לתמוך שאם השלום... שייך להתנה השפויים, חשבון לאומי הוא... נחלתו הבלעדית של. המהנה הלאומי.

דין כהן לאן נעלמו הבכיינים?

איפה אותם בכייני סכרא ושתייה? יהודים וערבים. מוסלמים, נוצרים, דרוזים או אוז' בקים? היכן ארבע מאות אלף המקוננים... וכיכר? מה עם משלוחי מזון, תרופות, כסף ומתנדבים? אכן ביירות חרבה ואין לה מושיע, אף לא מנחם. זול הרם, יהודי, ערבי או סיני, אם אי אפשר לעשות ממנו הון פוליטי אז מה טעם לזכר בו בכלל? יתום עומד על הר הבית הגלעד לזכר קורבנות סכרא ושתייה. מרוע לא ירקם לשמאלו עוד אחד גדול יותר לזכר הרוגי תל אל-זוער, ומימינו אחד ענק לקדוש שמם של נטבחי ביירות רבתי? שקר היה בכיינם אז. אתם ידעתם, ואנחנו ידענו את. כי מי שרם בני אדם יקר לו, מי שחפץ בשלום, צריך היה להתייצב באותם ימים קודרים, מאחורי צבא ישראל וממשל לתה. עם קצת יותר גיבוי מן העם, ומלכלכי הנזיר שלו, היה משלים צה"ל את העבודה בלי זחילה בוחלתא ובלי להיקרע לקרעו. אחיזה יותר אמיצה, החלטית ומהירה אז, היתה מש אירה כסופו של דבר את ביירות על מפת העולם ואת שלוש מיליוני הלבנונים איש תחת גפנו ותחת תאנתו. כניסה מהירה, החל- טית אז, היתה מונעת קורבנות, מאפשרת יציאה מהירה בלי מטעני צד וחויבאללה ושלום על ישראל (עד לסיבוב הבא סובבן). אתם שבכיתם על הרם — אתם שופכים אותו עכשיו? אתם שזעקתם נגד הכיבוש — אתם אדריכליו? אתם שיריבתם על טבח — אתם מחולליו. בית הדין של ההיסטוריה אינו פועל, ברך כלל, מהיום למחר. את תולדות המעשים והמחדלים רואים רק לאחר זמן, וכך גם בלבנון. אם לא נסיק את המסקנות הנכר נות מהר, יקרה הדבר גם אצלנו. העולם "היוצא מכליו" נוכח השמדתה של ביירות יפעל באותה הצורה (אם לא פחות) כאשר יכתשו התותחים את דיינוגוף סנטר. אם ננהג כמו שוטים זה מה שיקרה, כי המרחק מן הים לקלקיליה הוא כמו מחוץ למחר. את תולדות ערב, או, כן, שכחתי, לפלסטין לא תהיה זכות להחזיק אטליריה. זה יהיה מעוגן בחוזה ובהסכמים בין לאומיים. כמו אותם הסכמים בינלאומיים שנותנים תוקף לעצמאותה של לבנון וגבולותיה.

נ.ב. לנשיא לשעבר, רייזן — שאלה: התמונה של הילדה הקטנה במיירות עדיין ניצבת על המכתבה?

ענת גטוי משמאל לשמאל

מראה ביירות העולה באש, תושביה הנמלטים ממנה בהיסטריה בניסיון אח' רון להציל חייהם. ההרס, החורבן, הפי צועים, הילדים הבוכים בין ההריסות, ההרוגים, הבתים הקורסים, הזוועה הזו מעוררת בכל בר-דעת את השאלה הבנא' לית איד כל זה קרה? איד ייתכן שתושבי ארץ אחת, התפצלו לפלגים קטנים ורצח' ניים. הורגים אחד את השני כדי לקדם אינטרס פוליטי כוחני של עצמם על שכ' ניהם. איד אפשר שחיי אדם אינם ערך עליון, וחשיבותם כקליפת המזאיקות' והשיע המעטר את בתיהם. ביירות מעור' רת את השאלה האחת המתחייבת גם לגבי מצב השטחים ותושביהם, האם זו המנטליות הערבית? התרבות הערבית שנשתמרה מדורי דורות שדרך שלטונה הוא חרב, בכפיה, ברצח? על להודות, שבאופן מידי, לכשנש' אלת השאלה לגבי הפתרון לסיום האיני- תיפאדה, לגבי הערבים ותושבי-השטחים, נהגתי אני כמו כל שמאלן ידוע בישראל — מדינה פלשתינית. חד וחלק, ללא שהות, ללא פשרות וללא כל תנאי. על צה"ל לצאת מהשטחים ולאפשר לפלש' תינים לבחור דרכם ולהקים מדינה עצ' מאית משוחררת. די לכיבוש — לא רק כסיסמא בכיכר מלכי ישראל, או באיון צומת ביום שיש אהה'צ.

ואולם בשבועות האחרונים הצד הש' מאלי חייב לשאול עצמו שאלה נוספת אם הדבר נכון במינון ההומניז' האם נכון הוא מצד ישראל לאפשר מדינה פלשתי- נית בדי אנושים שחלק מכללי המשחק הפוליטי שלהם הוא רצח ככפייה פולי- טית. וכונתי לרצח המתועב של מי שנח' שב "משתף-פעולה" עם ישראל. או רחמ' נא לצלן — מי שעבר על כללי המוסר מהצד המיני למשל. שאז הוא נרצח על "רקע דתי-פוליטי". מדינת פלשתי' אם תקום לא תחזיק אפי' לו שעה — היא תעלה בלהבות. את הלה' בות יכבו נהרות של דם שישפכו ברחו' בותיה. כעת הם מוציאים להורג — קרי רוצחים בדם קר משתף-פעולה, משעני סמים, שותי אלכוהול. רוצחים מי. שחי' ללי את כבוד המשפחה, והשכונה, והכפר.

מחר הם ישחטו את משפחותיהם של אותם נחשדים-נרצחים, כדי לעקור את הבושה מהעורש. ומליציה אחרת תחליט לרצוח בשל כך את כל הכפר. בעתיד יחסלו נשים שמרדו בבעליהן, חולי המור פיליה, מפגרים, חולי סכרת וקנים סני- ליים שזוכים את הדברים קצת אחרת. עד כה שמענו שהם רעולי פנים, כיאה לפחדנים. מסתערים על קורבנותיהם בשעת לילה. מעלים באש מכוניות, מת- עללים בקורבנותיהם עוד קודם שנפחו שמתם, עד שנפחו נשמתם. תושבים שנכ' רתו אוזניהם, על עזירים שנמלטו מרוצ' חייהם אל סוהריהם קציני צה"ל. הטבע הזה כנראה שטבוע עמוק בתר- בות הנקמנית הערבית ובאורח חייהם. עתה, בשעתם הקשה, בעת נסיון ההתקור' ממות בשטחים, שעתם היפה של המנחי- גים הופכת לשעה מכוערת. שעת תמומי המוח שאמורים אולי להיות מנהיגי העתיד. ושאלת השאלות, האם ישראל צריכה לאפשר לאספסוף כזה את הכבוד להקים מדינה חופשית? מדינה שתהפוך עקובת דם עוד טרם נולדה; ברור היום שביירות מהווה דוגמא לעקיו הערבי על כל פניו וגווניו. ברור כי הרוצחים הברבריים בש- טחים מבשרים על הטבח העתידי. לפני תום שנת הלימודים באוניבר' סיסת תל-אביב הופיע פייסל אל-חסייני בהרצאה בפני סטודנטים. באופן ברור ובאנגלית טובה נשאל מר חוסייני על מנ' טליות הרצח כדרך לביטוי פוליטי אצל הערבים (אותם באופן לא מקרי הוא מייצג). חוסייני, יש לציין, התפתל רק מעט מול השאלה הזו. בחיוף השיב, "שכ' מובן אין זו זרכם של הפלשתינים בפרט והערבים בכלל". תופעה שולית אמר. השואלת לא הרפתה: א. מתוך ידיעה ברורה וגלויה על ריבוי התופעה שאינה כה שולית כדבריו. ב. מתוך ידיעת ה"יס' טוריה הערבית ששורשיה בקוראן הנותן לגיטימציה למעשים מהסוג של "מלחמת קודש". אל-חוסייני הנכבד לבסוף הודה ש, איש לא אוהב משתפי פעולה". הוא לא גינה את התופעה כמנהיג פלשתיני בפרוטנציה. האם ישראל צריכה לתת יד לדבר, ולשבת למשא ומתן עם אלה שיש להם העדמות מהסוג הזה. האם נוכח הרצח המתחולל בשטחים צריך לקחת בחשבון שאין בעצם עם מי לדבר?

נלחמו כשצפי-קצף כציונות משום שלגביהם גאולת א"י היא רק כסמכותו של המשיח. אבל כמו שאמר המשורר: "משיח לא בא" כך שכל החרדים הללו נאלצים בעל כורחם כמובן להנות מהגאולה ע"י הציונים (טפוו... טפוו...) להנות מכספי הציונים (טפוו... טפוו...) ולראות כיצד בניהם של הציונים שופכים את רמס למען הגנת הארץ כעוד בניהם שלהם מתנועעים בחסרנות בכסאותיהם בישיבות ומגלגלים עיניהם לשמיים. עבודת האלוהים" אצל חרדים אלו מתבטאת בתפילות, בפילופלציות ונסינות נואשים לקיום אין ספור של מצוות שהם עצמם קבעו (לא האל). עבודת האלוהים היא כל אותם בני ישיבות ההסדר ואנשי ההתנחלויות. אותם בורים ונשים המאמינים כי מלבד התפילות והמצוות הרי ש-הכליכול" ישמח מאוד גם לקבל עזרה ממשית כשטח. (האם, עבודת-אלוהים" היתה לקום, למרוד ולהרוג בנאצים או ללכת כצאן לסכח-למשפחות כמו שיעצו רבנים חרדים רבים). החומינים היהודי הממליץ לשרוף ספרים ולרגום מכוניות הנוס' עות כשבת (מתירים דמו של הנהג) מזהה כל מיני סיבות הלכתיות שונות ומזרות לשפיכות דמים אבל לא למען כטחון א"י ויושביה. מזלנו הטוב הוא שהרב ש"ך לא היה יועצו של יהושע כרנן, אחרת היינו מסתובבים כמדובר עד עצם היום הזה. יהודה דרורי

חרדים לציון

למדינת-ישראל יש אונה ימנית שעדיין מתפקדת ואונה שמאלית שהולכת ומתנוונת. מכיוון שאין תלות בין שתי האונות — אנחנו עדיין בחיים... האונה השמאלית תגנה לאחרונה עקב הצהרתו של הרב ש"ך שאדמת ארץ-ישראל לא שווה שישפך בעבורה רם יהודי (הצהרה מובנת מפיו של אנטי-ציוני מוצהר) אבל ה"SMALL הישראלי, זה שממשך לטעון בלהט שהוא עדיין ציוני, שוב מוכיח את צביעותו כאשר הוא גאה בדברים של אדם אותו הוא ב"כ מתעב. מוכרחים להביט לעובדות בעיניים ולהכיר בכך שלהיות ציוני פרושו, "להיות גועני" — פרושו להאמין ב"זכותו ההסטורית של העם היהודי על ארץ-ישראל" (לא כל עם אחר...) אבל עד שקמו היהודים ועלו לארץ והתחילו בה, ומימשו בחכה-הזרוע את הזכות ההסטורית הנ"ל — הכל היה בגדר של פראוזת וסיסמאות נדרושות כי הציונות מאז ועד היום בנויה על: עליה, התיישבות ובטחון. ואדמת א"י קשורה לשני הגורמים האחרים קשר כל ינתק. הרב ש"ך להוכיחם, הינו חלק מאותם גורמים חרדים שתמיד